
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2016)0361

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbības, ietekme un pievienotā vērtība laikposmā no 2007. gada līdz 2014. gadam

Eiropas Parlamenta 2016. gada 15. septembra rezolūcija par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbībām, ietekmi un pievienoto vērtību laikposmā no 2007. gada līdz 2014. gadam (2015/2284(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 546/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi³,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbību 2013. un 2014. gadā (COM(2015)0355),
- ņemot vērā 2015. gada augusta galīgo ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) *ex post* novērtējumu,
- ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 7/2013 „Vai Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds ir nodrošinājis ES pievienoto vērtību atlaisto darba ņēmēju reintegrācijā?”,
- ņemot vērā *Eurofound ERM* 2012. gada pārskatu “Pēc pārstrukturēšanas: darba tirgus, darba apstākļi un apmierinātība ar dzīvi”,

---

¹ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

² OV L 167, 29.6.2009., 26. lpp.

³ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

- ņemot vērā *Eurofound* gadījumu pētījumu “Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda pievienotā vērtība: Vācijas un Somijas pieredzes salīdzinājums (2009)”,
  - ņemot vērā *Eurofound ERM* 2009. gada pārskatu “Pārstrukturēšana lejupslīdes laikā”,
  - ņemot vērā 2011. gada 29. septembra rezolūciju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda nākotni¹,
  - ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda finansēšanu un darbību²,
  - ņemot vērā kopš 2007. gada janvāra pieņemtās Parlamenta rezolūcijas par EGF izmantošanu, tostarp Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas piezīmes par attiecīgajiem pieteikumiem,
  - ņemot vērā apspriedes, ko rīkojusi Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas īpašā darba grupa EGF jautājumos,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0227/2016),
- A. tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (EGF) tika izveidots ar mērķi sniegt atbalstu darba ņēmējiem, kas atlaisti no darba tādēļ, ka ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un solidarizēties ar šiem darba ņēmējiem; tā kā EGF mērķis ir sekmēt viedu, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un veicināt ilgtspējīgu nodarbinātību, sagatavojot atlaistos darba ņēmējus jaunam darbam un sniedzot viņiem atbalstu; tā kā EGF tika izveidots, lai varētu ātri iesaistīties un sniegt īstermiņa atbalstu akūtu un neparedzētu darba tirgus grūtību gadījumos, kas ir saistīti ar vērienīgu darbinieku atlaišanu no darba, un tas atšķiras no Eiropas Sociālā fonda (ESF), kas arī sniedz atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem, tomēr ir paredzēts, lai risinātu ilgtermiņa strukturālo nelīdzsvarotību galvenokārt ar mūžizglītības programmu palīdzību; uzskata, ka nākamajā plānošanas periodā EGF būtu jāturpina darboties ārpus daudzgadu finanšu shēmas;
- B. tā kā pēdējo gadu laikā aizvien vairāk tiek izmantota pārstrukturizēšana, kas tiek pastiprināta dažās nozarēs un ieviesta citās; tā kā uzņēmumi ir atbildīgi par dažkārt neparedzētām sekām, ko šādi lēmumi atstāj uz attiecīgajām kopienām un dalībvalsts ekonomisko un sociālo struktūru; tā kā EGF palīdz mazināt šo pārstrukturēšanas lēmumu radītās nelabvēlīgās sekas; tā kā aizvien vairāk EGF pieteikumu ir saistīti ar lielu uzņēmumu un daudz nacionālu korporāciju pārstrukturēšanas stratēģijām, kuras lielākajā daļā gadījumu ir izstrādātas, neiesaistot darbiniekus un viņu pārstāvjus; tā kā izplatītākie pārstrukturēšanas veidi ir pārcelšana, pārvietošana, slēgšana, apvienošana, iegāde, pārņemšana, ražošanas reorganizācija un ārpakalpojumu izmantošana;
- C. tā kā spēju pielāgoties un būt proaktīvam darbvietas vai nodarbošanās maiņas gadījumā

¹ OV C 56 E, 26.2.2013., 119. lpp.

² OV C 308 E, 20.10.2011., 30. lpp.

tomēr var apdraudēt nedrošība, jo šāda pāreja rada bezdarba, zemākas algas un sociālās nedrošības risku; tā kā EGF palīdzības saņēmēju reintegrācija darba tirgū būs daudz veiksmīgāka, ja tās rezultātā darba ņēmēji iegūst kvalitatīvas darbvietas;

- D. tā kā kooperatīvi pārstrukturēšanu veic sociāli atbildīgā veidā un to kooperatīvu pārvaldības modeļa specifika — kopīgas īpašumtiesības, demokrātiska līdzdalība un kooperatīva biedru veikta kontrole, kā arī tas, ka kooperatīvi var paļauties uz saviem finanšu līdzekļiem un atbalsta tīkliem — ir skaidrojums tam, kāpēc kooperatīvi ir elastīgāki un novatoriskāki, veicot pārstrukturēšanu laika gaitā un radot jaunus uzņēmumus;
- E. tā kā Regulas (ES) Nr. 1309/2013 19. pantā ir noteikts, ka reizi divos gados Komisija iesniedz Parlamentam un Padomei kvantitatīvu un kvalitatīvu ziņojumu par EGF pasākumiem, kas veikti iepriekšējos divos gados;
- F. tā kā nav Eiropas tiesiskā regulējuma par darbinieku informēšanu un uzklausišanu un pārstrukturēšanas paredzēšanu un pārvaldību, lai varētu prognozēt izmaiņas un novērst darbvietu zudumu; tā kā Parlaments 2013. gada 15. janvāra rezolūcijā¹ aicināja Komisiju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu pēc iespējas drīz un pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem iesniegt tiesību akta priekšlikumu par darbinieku informēšanu un uzklausišanu un pārstrukturēšanas paredzēšanu un pārvaldību (ņemot vērā šīs rezolūcijas pielikumā norādītos sīki izstrādātos ieteikumus); tā kā dalībvalstu tiesību akti par darba devēju atbildību pret darbiniekiem pārstrukturēšanas procesā ir ļoti atšķirīgi; tā kā par šo jautājumu ir notikušas divas apspriešanās ar Eiropas sociālajiem partneriem, bet Komisija nav veikusi nekādas darbības; tā kā Komisija ir neapmierinoši reaģējusi uz Parlamenta rezolūcijām par informēšanu, uzklausišanu un pārstrukturēšanu, kurās tika uzsvērtā nepieciešamība šajā jomā veikt konkrētus pasākumus; tā kā ir ļoti svarīgi ieviest labi izstrādātas darba attiecību sistēmas, kurās darbiniekiem un viņu pārstāvjiem būtu piešķirtas tiesības attiecībā uz uzklausišanu un informēšanu; tā kā stingrāka Informēšanas un uzklausišanas direktīva varētu palīdzēt nodrošināt to, ka piemērota plāna apspriešana notiktu ar taisnīgiem nosacījumiem un laicīgi;
- G. tā kā minimālais atlaišanas sliexsnis no 1000 atlaistiem darbiniekiem tika samazināts līdz 500 atlaistiem darbiniekiem, nodrošinot iespēju izskatīt EGF pieteikumu ārkārtas apstākļu vai neliela darba tirgus gadījumā, kad darbinieku atlaišana nopietni ietekmē gan nodarbinātību, gan arī vietējo, reģiona vai valsts ekonomiku;
- H. tā kā kopš 2014. gada 1. janvāra bijušās pašnodarbinātās personas arī var būt atbalsttiesīgie saņēmēji un saņemt palīdzību; tā kā Komisijai būtu jānodrošina, ka EGF nodrošina pašnodarbināto darba ņēmēju specifiskās vajadzības, ņemot vērā to, ka viņu skaits pastāvīgi palielinās; tā kā līdz 2017. gada 31. decembrim Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas īstenošanas kritērijiem atbilstošajos reģionos EGF atbalstu var saņemt ne vien darba ņēmēji, kuriem tas paredzēts, bet arī vienlīdz liels skaits jauniešu, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*);
- I. tā kā tagadējais EGF ir izveidots, ne vien lai atbalstītu atlaistos darba ņēmējus, bet arī lai solidarizētos ar viņiem;

---

¹ OV C 440, 30.12.2015., 23. lpp.

- J. tā kā sākotnējais EGF budžets bija EUR 500 miljoni gadā; tā kā pašlaik EGF budžets ir EUR 150 miljoni gadā un kopš šā budžeta noteikšanas no tā katru gadu vidēji tiek iztērēti aptuveni EUR 70 miljoni;
- K. tā kā, lai gan sākotnēji līdzfinansējuma likme bija 50 %, laikposmam no 2009. līdz 2011. gadam tā tika palielināta līdz 65 %, atkal samazināta līdz 50 % laikposmam no 2012. līdz 2013. gadam, un tagad šī likme ir 60 %;
- L. tā kā 2007.–2014. gada laikposmā ir saņemti 134 pieteikumi no 20 dalībvalstīm attiecībā uz 122 121 darba ņēmēju, kuriem paredzēts sniegt atbalstu, un tā kā kopējā pieprasīto līdzekļu summa ir EUR 561,1 miljons; tā kā 2007.–2013. gada laikposmā budžeta izpildes līmenis bija tikai 55 %; tā kā 2007.–2014. gadā visvairāk pieteikumu bija ražošanas nozarē, it sevišķi autobūves nozarē, par 29 000 no 122 121 darba ņēmēja (23 % no kopīgā iesniegtajos pieteikumos minētā darba ņēmēju skaita); tā kā šobrīd ekonomikas krīzes sekas visvairāk ir skārušas mazos uzņēmumus, kuros strādā mazāk nekā 500 darbinieku;
- M. tā kā Revīzijas palāta iesaka Parlamentam, Komisijai un Padomei apsvērt ES finansējumu piešķiršanu tikai pasākumiem, kas var sniegt ES pievienoto vērtību, nevis saskaņā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu finansēt jau esošas nacionālās darba ņēmēju ienākumu atbalsta shēmas; tā kā ir konstatēts, ka EGF pasākumi nodrošina lielāko pievienoto vērtību tad, ja tie līdzfinansē atlaistajiem darbiniekiem paredzētus pakalpojumus, kas parasti netiek sniegti dalībvalstīs izveidotās bezdarbnieku pabalsta sistēmās, ja šie pakalpojumi koncentrējas uz apmācību, nevis pabalstiem, un ja tie ir individualizēti un papildina šādos gadījumos ierasto pasākumu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz visneaizsargātākajām atlaisto darbinieku grupām; saistībā ar to norāda, ka ir jāiegulda bijušo darbinieku potenciālā un ka ir ārkārtīgi svarīgi arī pilnībā izvērtēt vietējā darba tirgus vajadzības un pieprasītās prasmes, jo uz to būtu jābalstās, plānojot apmācību un spēju veidošanu, lai sekmētu darba ņēmēju ātru reintegrāciju darba tirgū; atgādina, ka dalībvalstīm ir pienākums EGF budžetu izmantot efektīvi;
- N. tā kā EGF neatrisina ES bezdarba problēmu; tā kā, lai atrisinātu ES bezdarba krīzi, ES politikā ir jāizvirza prioritāte attiecībā uz darbvietu izveidi, aizsardzību un ilgtspējību; tā kā bezdarba līmenis ES dalībvalstīs, jo īpaši jauniešu un ilgtermiņa bezdarba līmenis, liecina par to, ka ir nepieciešami steidzami pasākumi, kas ļautu piedāvāt jaunas profesionālās izredzes;
- O. tā kā šajā ziņojumā EGF vērtēšanas pārskata periods ir 2007.–2014. gads; tā kā Komisija ir sagatavojusi *ex post* novērtējumu par 2007.–2013. gadu un Revīzijas palātas ziņojums attiecas uz 2007.–2012. gada laikposmu;
- P. tā kā EGF īstenošanā būtu jānodrošina un jāveicina dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas principi, kas ir daļa no Savienības pamatvērtībām un iestrādāti stratēģijā “Eiropa 2020”;
1. pieņem zināšanai EGF *ex post* novērtējumu un pirmo no ziņojumiem, kuri jāgatavo reizi divos gados; atzīmē, ka Komisija pilda savu ziņošanas pienākumu; uzskata, ka ne šis, ne arī citi ziņojumi nav pietiekami, lai pilnībā nodrošinātu EGF pārredzamību un efektivitāti; aicina EGF atbalstu saņēmušās dalībvalstis publiskot visus lietu datus un novērtējumus un ziņojumos iekļaut arī ietekmes uz dzimumu līdztiesību novērtējumu; stingri mudina visas dalībvalstis laicīgi publiskot pašreizējā regulējumā paredzētos

pieteikumus un galīgos ziņojumus; uzskata, ka Komisija pilda savu ziņošanas pienākumu, tomēr tā varētu arī publiskot visus ar EGF lietām saistītos dokumentus, tostarp iekšējas lietošanas darba braucienus atskaites par izskatīšanā esošu pieteikumu uzraudzības vizītēm dalībvalstīs;

2. atzinīgi vērtē finansēšanas termiņa pagarināšanu no viena uz diviem gadiem; atgādina, ka *Eurofound* pētījumā ir norādīts, ka 12 mēneši nebija pienācīgi ilgs laiks, lai palīdzētu visiem atlaistajiem darba ņēmējiem, jo īpaši visneaizsargātākajām grupām, piemēram, mazkvalificētiem darba ņēmējiem, gados vecākiem darba ņēmējiem, sievietēm un it sevišķi vientuļajiem vecākiem;
3. atzīmē — EGF novērtējumi liecina, ka fonda intervences rezultātus ietekmē tādi faktori kā fonda atbalstu saņemošo darba ņēmēju izglītības un kvalifikācijas līmenis, kā arī attiecīgo darba tirgu absorbcijas spēja un saņēmējvalstu IKP; uzsver, ka minētos faktorus galvenokārt ietekmē ilgtermiņa pasākumi, kurus efektīvi var atbalstīt Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi); norāda, ka šie faktori un vietējā tirgus situācija ir jāņem vērā visos gadījumos, kad ir sniedzams atbalsts no EGF; atzīmē, ka lielāka sinerģija starp EGF un ESI fondiem ir būtiska, lai sasniegtu drīzākus un efektīvākus rezultātus; uzsver, ka ESI fondu intervence var tikt veikta? kā pēc pasākumi EGF atbalsta jomās, stimulējot ieguldījumus, kopējo izaugsmi un darbvietu radīšanu; uzsver, ka EGF intervencēm vajadzētu būt vērstām uz ieguldījumiem, kas sekmē izaugsmi, nodarbinātību, izglītību, prasmes un darba ņēmēju ģeogrāfisko mobilitāti un tās būtu jāsaņemas ar pašreizējām ES programmām, lai palīdzētu cilvēkiem atrast darbu un veicinātu uzņēmējdarbību, jo īpaši reģionos un nozarēs, kas jau cieš no nelabvēlīgām globalizācijas vai ekonomikas restrukturizācijas sekām; uzsver, ka priekšroka būtu jādod integrētām pieejām, kuru pamatā ir vairākf fondu plānošana, lai darba ņēmēju atlaišanas un bezdarba problēmu risinātu ilgtspējīgā veidā, efektīvi piešķirot līdzekļus un panākot ciešāku koordināciju un sinerģiju, jo īpaši starp ESF un ERAF; ir pārliecināts, ka integrēta vairākf fondu plānošanas stratēģija mazinātu pārcelšanas risku un radītu labvēlīgus apstākļus tam, lai Eiropas Savienībā atsāktos rūpnieciskā ražošana;
4. uzskata, ka regulējuma reformas ir uzlabojušas EGF darbību; ņem vērā, ka panāktie uzlabojumi ir vienkāršojuši procedūras attiecībā uz dalībvalstu piekļuvi EGF un ka tā rezultātā dalībvalstis varētu izmantot šo fondu plašākā apmērā; aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai likvidētu jebkādas administratīvās kapacitātes šķēršļus dalībai EGF; uzskata, ka EGF nevajadzētu piešķirt makroekonomiskās stabilizācijas funkciju;
5. atzīmē, ka EGF atvēlēto ikgadējā budžeta apropriāciju samazinātais apjoms līdz šim ir bijis pietiekams, lai sniegtu svarīgo un vajadzīgo palīdzību un atbalstu personām, kas ir zaudējušas darbu; taču uzsver, ka kopš 2014. gada EGF darbības joma ir atkal paplašināta, tajā iekļaujot *NEET* un krīzes kritēriju, un ka gadījumā, ja pieteikumu skaits būtiski palielinās vai ja tiek piešķirtas jaunas prerogātas, apropriāciju apjoms var nebūt pietiekams un būtu jāpalielina, lai nodrošinātu efektīvu EGF darbību;
6. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt spēcīgu sociālo dialogu, kura pamatā ir abpusēja uzticēšanās un kopēja atbildība, jo tas ir vislabākais instruments kopēju vienprātīgu risinājumu un perspektīvu meklēšanā attiecībā uz pārstrukturēšanas procesu paredzēšanu, novēršanu un vadību; uzsver, ka tas palīdzētu novērst darbvietu zudumu un līdz ar to arī EGF pieteikumu iesniegšanu;
7. konstatē, ka 2009.–2011. gadā, kad tika piemērota atkāpe un pieņemti pieteikumi, kuru

pamatā bija ar krīzi saistīti kritēriji, pieteikumu skaits ievērojami palielinājās un ka šī darbības joma tika vēl vairāk paplašināta, 2014.–2020. gada laikposmā pastāvīgi iekļaujot krīzes kritēriju un pašnodarbinātās personas; atzinīgi vērtē šīs atkāpes piemērošanu arī pēc 2013. gada; norāda, ka vairāk nekā puse no visiem 2007.–2014. gada projektiem bija saistīti ar krīzi; uzsver arī to, ka dažas dalībvalstis joprojām cieš no ekonomikas krīzes negatīvajām sekām;

8. norāda, ka no 2007. gada līdz 2014. gadam 20 dalībvalstis ir iesniegušas 131 finansējuma pieteikumu, kurā tās ir lūgušas atbalstu EUR 542,4 miljonu apmērā, kas ir bijis paredzēts 121 380 darba ņēmējiem;
9. konstatē, ka Komisija ir uzlabojusi EGF datu bāzi, kurā statistikas vajadzībām tiek reģistrēti kvantitatīvi dati par EGF pieteikumiem, atvieglojot dalībvalstīm pieteikumu iesniegšanu un dodot iespēju Komisijai vieglāk analizēt un salīdzināt ar EGF pieteikumiem saistītos skaitļus; norāda arī to, ka Komisija EGF iekļāva dalītas līdzekļu pārvaldības kopējā sistēmā, kā rezultātā iesniegtajiem pieteikumiem vajadzētu būt pareizāk un pilnīgāk noformētiem un vajadzētu vēl vairāk samazināties laikam, kas nepieciešams, lai dalībvalsts iesniegtu pieteikumu; norāda, ka šī sistēma ļauj vienkāršot dalībvalstu pieteikumu iesniegšanu, un mudina Komisiju paātrināt pieteikumu izskatīšanu, lai finansējumu varētu piešķirt ātri un lai tas tādējādi sniegtu maksimālu labumu;
10. aicina Komisiju pilnībā prognozēt tirdzniecības politikas jomā pieņemto lēmumu ietekmi uz ES darba tirgu, arī ņemot vērā EGF pieteikumos konstatēto uz pierādījumiem balstīto informāciju par šo ietekmi; aicina Komisiju veikt visaptverošus *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtējumus, tostarp sociālās ietekmes novērtējumus, kuros izskatītu arī iespējamo ietekmi uz nodarbinātību, konkurētspēju un ekonomiku, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, vienlaicīgi nodrošinot efektīvu *ex ante* koordināciju starp Tirdzniecības ĢD un Nodarbinātības ĢD; aicina Parlamentu regulāri rīkot kopīgas Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas uzklauššanas, lai palīdzētu uzlabot koordināciju starp tirdzniecības politiku un EGF un tā uzraudzību; uzskata, ka ir jāpastiprina EGF izmantošana gadījumos, kas saistīti ar uzņēmumu pārcelšanu, kā arī lai reaģētu uz nozaru krīzēm, kuru pamatā ir vispārējā pieprasījuma svārstības; stingri iebilst pret jebkādu ierosinājumu uzskatīt tagadējo EGF (ar pašreizējo budžetu) par intervences instrumentu gadījumos, kad darbvieta Eiropas Savienībā ir zaudētas ES līmenī pieņemtu tirdzniecības stratēģiju, tostarp gaidāmo vai jau spēkā esošo tirdzniecības nolīgumu, dēļ; uzsver, ka ir ievērojami jāsaskaņo tirdzniecības un rūpniecības politika un jāmodernizē ES tirdzniecības aizsardzības instrumenti;
11. aicina Komisiju piešķirt tirgus ekonomikas statusu vienīgi tiem tirdzniecības partneriem, kas atbilst tās noteiktajiem pieciem kritērijiem; šajā sakarībā aicina Komisiju pieņemt tādu skaidru un efektīvu stratēģiju attiecībā uz tirgus ekonomikas statusa piešķiršanu trešām valstīm, kuras mērķis būtu saglabāt ES uzņēmumu konkurētspēju un turpināt darbu pie visu veidu negodīgas konkurences apkarošanas;
12. uzsver, ka viens no galvenajiem EGF mērķiem ir palīdzēt darba ņēmējiem, kas ir zaudējuši darbu tādēļ, ka ir notikušas būtiskas izmaiņas Savienības preču vai pakalpojumu tirdzniecībā, kā paredzēts Regulas 2. panta a) punktā; uzskata, ka nozīmīgs EGF uzdevums ir nodrošināt atbalstu darba ņēmējiem, kas ir atlaisti tirdzniecības strīdu radītu negatīvu seku rezultātā; līdz ar to aicina Komisiju precizēt, ka

EGF darbības jomā pilnībā ietilpst darbvietas zaudēšana saistībā ar tirdzniecības strīdu radītajām sekām, kas ir izraisījušas būtiskas izmaiņas Savienības preču vai pakalpojumu tirdzniecībā;

13. uzsver, ka ar EGF nekādā gadījumā nevar aizstāt rūpīgi pārdomātu pārstrukturēšanas novēršanas un paredzēšanas politiku; uzstāj, ka liela nozīme ir tādai patiesai ES mēroga rūpniecības politikai, kura nodrošina ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;
14. prasa Komisijai veikt pētījumus par globalizācijas ietekmi uz katru atsevišķu nozari un uz to pamata iesniegt priekšlikumus, kas mudinātu uzņēmumus laicīgi paredzēt nozarēs notiekošās pārmaiņas un sagatavot savus darbiniekus šīm pārmaiņām, pirms tiek sākota atlaišana;
15. uzsver, ka dažas dalībvalstis ir devušas priekšroku ESF, nevis EGF izmantošanai, jo ESF ir lielākas līdzfinansējuma likmes un ESF pasākumi tiek īstenoti ātrāk, turklāt EGF nenodrošina priekšfinansējumu un tam ir ilga apstiprināšanas procedūra; tomēr uzskata, ka jaunajā regulējumā paredzētā lielākā līdzfinansējuma likme un savlaicīgāks pieteikumu iesniegšanas un apstiprināšanas process ir palīdzējuši atrisināt dažus no šiem problemātiskajiem jautājumiem; pauž nožēlu, ka EGF atbalsts vēl nav sniegts atlaistajiem darba ņēmējiem visās dalībvalstīs, un aicina dalībvalstis izmantot šo atbalstu masveida atlaišanas gadījumos;
16. vērs uzmanību uz to, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumu EGF pieteikuma apstiprināšanas procedūras vidējais ilgums ir 41 nedēļa; prasa darīt visu iespējamo, lai paātrinātu šīs procedūras; atzinīgi vērtē Komisijas centienus mazināt kavēšanos un racionalizēt pieteikumu izskatīšanas procesu; uzsver, ka šajā ziņā noteikti ir jānostiprina dalībvalstu veiktspēja, un stingri iesaka visām dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk uzsākt šo pasākumu īstenošanu; norāda, ka daudzas dalībvalstis to jau dara;
17. konstatē, ka EGF cieš no tā, ka dažas dalībvalstis, sociālie partneri un uzņēmumi nav pietiekami informēti par šo fondu; aicina Komisiju pastiprināt saziņu ar dalībvalstīm, valsts un vietējā līmeņa arodbiedrību tīkliem, kā arī ar sabiedrību kopumā; aicina dalībvalstis veicināt darba ņēmēju un viņu pārstāvju informētību par EGF, turklāt darīt to laikus, lai nodrošinātu, ka par EGF pasākumiem tiek informēti un no tiem gūst labumu pēc iespējas lielāks skaits potenciālo saņēmēju, kā arī, pamatojoties uz EGF panāktajiem rezultātiem, popularizēt pieejamo atbalstu;
18. atgādina, cik svarīgi ir aizsardzības pasākumi, kas uz noteiktu laiku aizliedz uzņēmumiem, kuri gūst labumu no ES finansējuma, īstenot pārvietošanu, kuras rezultātā notikušo atlaišanu dēļ varētu rasties nepieciešamība pēc papildu atbalsta shēmām;

EGF atbalsta saņēmēji

19. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumus, ka gandrīz visi EGF atbalstu saņemošie darba ņēmēji varēja izmantot viņu individuālajām vajadzībām pieskaņotus personalizētus un labi koordinētus pasākumus un ka darbā ir atgriezušies gandrīz 50 % no darba ņēmējiem, kas saņēma finanšu palīdzību; norāda, ka dažās dalībvalstīs EGF programmas nav īstenotas laicīgi un efektīvi, un šā iemesla dēļ līdzekļi ir tikuši nepilnīgi izlietoti; uzskata, ka saņēmējiem labvēlīga rezultāta nodrošināšanas nolūkā būtiska nozīme ir tam, lai sākotnējā vērtēšanas un pieteikuma iesniegšanas procesā būtu iesaistīti darba ņēmēji, kuriem atbalsts ir paredzēts, vai viņu pārstāvji, sociālie partneri,

vietējās nodarbinātības aģentūras un citas attiecīgās ieinteresētās personas; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis inovatīvu pasākumu un programmu izstrādē un savos pārskatos novērtēt to, cik labi saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir prognozējis turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un cik lielā mērā tas ir bijis saderīgs ar pāreju uz resursefektīvu un ilgtspējīgu ekonomiku; aicina dalībvalstis saskaņā ar pašreizējās regulas 7. pantu veikt turpmākus pasākumus, lai izstrādātu saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kas būtu pielāgots resursefektīvai un ilgtspējīgai ekonomikai; norāda, ka inovācija, lietpratīga specializācija un resursefektivitāte ir galvenie priekšnoteikumi rūpniecības atdzimšanai un ekonomikas dažādošanai;

20. atzīmē, ka 73 projektos, kuri analizēti Komisijas *ex post* novērtējuma ziņojumā, to saņēmēju vidējais īpatsvars, kas nav jaunāki par 55 gadiem, bija 15 % un ka saņēmēju īpatsvars vecuma grupā no 15 līdz 24 gadiem bija 5 %; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka jaunajā regulējumā uzsvars ir likts uz vecākiem un jaunākiem darba ņēmējiem un iespēju dažos pieteikumos iekļaut jauniešus, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*); atzīmē, ka vidēji 33 % no atbalsta saņēmējiem bija sievietes un 67 % — vīrieši; norāda, ka šie dati ataino darbinieku dzimuma sadalījumu, kas var atšķirties atkarībā no iesaistītās nozares; tādēļ aicina Komisiju visos EGF pieteikumos nodrošināt līdzvērtīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un aicina dalībvalstis ievākt datus sadalījumā pa dzimumiem, lai redzētu, kā tas ietekmē atbalstu saņēmumu sievietu atkārtotas nodarbinātības rādītājus; turklāt atzīmē, ka atsevišķos EGF pieteikumos faktisko saņēmēju skaits ir pārāk mazs salīdzinājumā ar kopējo atbalsttiesīgo saņēmēju skaitu, kā rezultātā ieguldīto līdzekļu pozitīva ietekme vietējā vai reģionālā mērogā var nebūt optimāla;
21. uzskata, ka *NEET* iekļaušanai EGF pieteikumos bieži vajadzīgi atšķirīgi intervences pasākumi, un norāda, ka katras programmas īstenošanas fāzē vajadzētu būt pārstāvētiem visiem attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp sociālajiem partneriem, vietējo kopienu grupām un jaunatnes organizācijām, un viņiem būtu jāveicina pasākumi, kas vajadzīgi pēc iespējas lielākas *NEET* līdzdalības nodrošināšanai; šajā sakarībā mudina dalībvalstis izveidot spēcīgu centrālo aģentūru, kas koordinētu programmas īstenošanu, nodrošinātu specializētu un pastāvīgu atbalstu, lai *NEET* palīdzētu pabeigt programmu un arī lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku programmas līdzekļu izmaksu; uzskata, ka šāda paraugprakse tiktu konstatēta neatkarīgā pārskatā, kurā īpaša uzmanība tiktu veltīta *NEET* līdzdalības jautājumam; ir stingri pārliecināts, ka atkāpe attiecībā uz *NEET* iekļaušanu būtu jā saglabā līdz plānošanas perioda beigām 2020. gada decembrī;
22. aicina Komisiju iekļaut EGF vidusposma novērtējumā konkrētu kvalitatīvu un kvantitatīvu analīzi par EGF atbalstu jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*), jo īpaši ņemot vērā garantijas jauniešiem īstenošanu un nepieciešamo sinerģiju starp valstu budžetiem, ESF un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (*YEI*);
23. atzīmē, ka *ex post* novērtējumā ir norādīts — visos 73 pārbaudītajos gadījumos faktiskais atbalstu saņēmumu darba ņēmēju vidējais īpatsvars bija 78 %, turklāt 20 no šiem gadījumiem faktiskais atbalstu saņēmumu darba ņēmēju īpatsvars bija vismaz 100 %; tomēr uzstāj, ka maksimālais atbalstu saņēmumu īpatsvars jebkurā gadījumā ir 100 % un ka tāpēc par 100 lielāku skaitļu norādīšana izkropļo datus, vedinot domāt, ka atbalstu saņēmumu īpatsvars ir krietni lielāks par faktisko rādītāju; norāda, ka tas attiecas arī uz budžeta izpildes līmeni; aicina Komisiju labot savus skaitļus, lai precīzāk būtu norādīts faktiskais atbalstu saņēmumu darba ņēmēju īpatsvars un budžeta izpildes

līmenis;

24. atzinīgi vērtē to, ka atbalsta saņēmēji ar EGF palīdzību vispirmām kārtām varēja atrast jaunu darbu, pateicoties personalizētam atbalstam darba meklēšanā, atjaunināt savu kompetenci, piedaloties apmācības programmās, un saņemt mobilitātes pabalstu; atzinīgi vērtē arī to, ka EGF vairākiem darba ņēmējiem radīja iespēju pievērsties uzņēmējdarbībai, pateicoties atbalstam uzņēmumu izveidei vai to pārņemšanai; tādēļ uzsver, ka pēc ziņotā EGF var ievērojami uzlabot pašvērtējumu, neatkarības izjūtu un motivāciju; uzsver, ka EGF palīdzība ir palielinājusi sociālo kohēziju, ļaujot cilvēkiem atgriezties darba tirgū un izvairīties no tā sauktajām bezdarba lamatām, kas ir nevēlama parādība;
25. norāda, ka saskaņā ar *ex post* ziņojuma datiem EGF atbalsta saņēmēju izglītības līmenis parasti ir zemāks par vidējo un tāpēc viņiem ir mazāk pārņemamu prasmju, kas normālos apstākļos samazina viņu darba iespējas un palielina viņu neaizsargātību darba tirgū; uzskata, ka vislielāko ES pievienoto vērtību EGF var sniegt, atbalstot tādām apmācības un pārkvalifikācijas shēmām darba ņēmējiem — it īpaši neaizsargātām mazkvalificētu darba ņēmēju grupām —, kurās prioritāte piešķirta darba tirgū un uzņēmējdarbībā vajadzīgajām prasmēm;
26. norāda, ka *ex post* novērtējuma procesā veiktā pētījuma rezultāti nav viennozīmīgi, jo 35 % ir apgalvojuši, ka kvalitatīvi jaunais darbs ir labāks vai krietni labāks, 24 % — ka tas ir tāds pats kā iepriekšējais un 41 % — ka tas ir sliktāks vai krietni sliktāks; tomēr, tā kā nav sistemātisku datu, uz kuriem pamatot šādu vērtējumu, iesaka Komisijai ievākt sīkāku informāciju par EGF intervencu ietekmi un kvalitāti, lai vēlāk vajadzības gadījumā veiktu korektīvus pasākumus;

EGF izmaksu lietderība un pievienotā vērtība

27. aicina Komisiju un dalībvalstis elastīgāk un efektīvāk veikt EGF budžeta izpildi, lielāko uzmanību pievēršot rezultātiem, ietekmei un pievienotajai vērtībai un nevājinot līdzekļu atbilstošu un pārredzamu izlietošanu un atbilstību noteikumiem; uzskata, ka pieteikumu izskatīšanas process būtu jāpaātrina, lai padarītu fonda darbību efektīvāku, palīdzot atlaistajiem darba ņēmējiem; pauž bažas par atšķirību starp līdzekļiem, kas pieprasīti no EGF, un summām, ko dalībvalstis ir atmaksājušas, vidējam budžeta izpildes rādītājam sasniedzot tikai 45 %; tādēļ aicina Komisiju rūpīgi izskatīt zemo izpildes rādītāju iemeslus un ierosināt pasākumus, ar kuriem novērst pašreizējo kavēšanos un nodrošināt fonda optimālu izmantošanu; norāda, ka atkārtotas nodarbinātības rādītājs EGF palīdzības perioda beigās būtiski svārstās no 4 % līdz 86 %, un tādēļ uzsver aktīvu un iekļaujošu darba tirgus pasākumu nozīmi; norāda, ka EGF līdzekļi dažās dalībvalstīs konsekventi tiek izlietoti labāk nekā citās; ierosina Komisijai turpināt norādījumu sniegšanu un radīt dalībvalstīm iespēju apmainīties ar paraugpraksi EGF līdzekļu izmantošanā, lai nodrošinātu maksimāli lielu atkārtotas nodarbinātības rādītāja un katra izdotā euro attiecību;
28. uzskata, ka 60 % lielais līdzfinansēšanas rādītājs nebūtu jāpalielina;
29. norāda, ka saskaņā ar Komisijas *ex post* novērtējumu vidēji tikai 6 % no EGF līdzekļiem ir tērēti administratīvo un pārvaldības izmaksu segšanai;
30. atzīmē, ka apspriešanās ar ieinteresētajām personām liecina — nozīmīgākais izmaksu

lietderības aspekts ir to darbaņēmēju skaits, kuri ir atgriezušies darba tirgū un tagad maksā nodokļus un sociālā nodrošinājuma iemaksas, nevis saņem bezdarbnieka vai citus sociālos pabalstus;

31. norāda, ka vairākās EGF lietās saskaņā ar EGF regulas 7. panta 4. punktu veikto darbību augstākās izmaksas vājina kopējo EGF ieguldījumu ietekmi; aicina Komisiju risināt šādu izmaksu problēmu, nosakot maksimālos apmērus;
32. atzīmē, ka *ex post* novērtējumā ir ierosināts hipotētisku ietekmes novērtējumu uzskatīt par EGF pievienotās vērtības izpratnei svarīgu elementu; pauž nožēlu, ka šāds hipotētisks novērtējums vēl nav ieviests;
33. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas secinājumu par to, ka EGF nodrošinājis patiesu ES līmeņa pievienoto vērtību, ja to izmanto, lai līdzfinansētu pakalpojumus no darba atlaistajiem darbaņēmējiem vai lai līdzfinansētu pabalstus, kuri dalībvalstīs izveidotajās bezdarbnieka pabalstu sistēmās parasti neietilpst, jo tas veicina Eiropas sociālo kohēziju; uzsver, ka dažās dalībvalstīs trūkst sociālo aizsardzības sistēmu, kas spētu apmierināt darbu zaudējušo darbaņēmēju vajadzības;
34. pauž nožēlu, ka saskaņā ar Revīzijas palātas datiem viena trešdaļa no EGF finansējuma kompensē nacionālās darbaņēmēju ienākumu atbalsta shēmas, nesniedzot nekādu ES pievienoto vērtību; norāda, ka jaunajā EGF regulā izmaksas, kas saistītas ar īpašiem pasākumiem, tādiem kā darba meklēšanas pabalsts un darba devējiem paredzēti darbā pieņemšanas stimuli, ir ierobežotas līdz 35 % no kopējām saskaņotā kopuma izmaksām un ka EGF atbalstītie pasākumi nav paredzēti tam, lai aizstātu pasīvus sociālās aizsardzības pasākumus, kurus dalībvalstis nodrošina savās nacionālajās sistēmās; uzstāj, ka EGF nevar izmantot, lai aizstātu uzņēmumu pienākumus attiecībā pret darbaņēmējiem; turklāt aicina Komisiju nākamajā EGF regulas pārskatīšanā precizēt, ka EGF nevar izmantot, lai aizstātu dalībvalstu pienākumus pret atlaistajiem darbaņēmējiem;
35. pauž nožēlu, ka budžeta izpildes līmenis svārstās robežās no 3 % līdz 110 % un vidējais izpildes līmenis ir 55 %; uzskata, ka šāda situācija dažkārt liecina par plānošanas vai īstenošanas posma trūkumiem un ka tā būtu jāuzlabo, veiksmīgāk izstrādājot un īstenojot projektus;
36. pauž nožēlu par EGF finansējuma samazināšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis papildus atbalstīt EGF, lai apmierinātu tā vajadzības; aicina Komisiju nodrošināt slodzei atbilstošu un liekas kavēšanās novēršanai pietiekamu darbaspēku;
37. uzskata, ka nolūkā rast gan konkrētus īstermiņa risinājumus, gan vispārīgākus ilgtermiņa risinājumus EGF un ESF pasākumi būtu jāizmanto tā, lai tie cits citu papildinātu; norāda uz secinājumu, ka dažas dalībvalstis EGF pasākumus ir efektīvi saskaņojušas ar ESF un attiecīgajiem valsts darba tirgus pasākumiem un ka revīzijas laikā Revīzijas palāta nav konstatējusi nevienu pārklāšanās vai personu divkāršas finansēšanas gadījumu;
38. ir gandarīts par to, ka Komisijas ziņojumā par EGF darbībām 2013. un 2014. gadā ir secināts, ka 2013. un 2014. gadā Komisijai nav ziņots par EGF regulas noteikumu pārkāpumiem un 2013. un 2014. gadā nav izskatīts neviens ar EGF saistīts pārkāpums;

Ietekme uz MVU

39. atzīmē, ka MVU ir 99 % no visiem ES uzņēmumiem un nodarbina lielāko daļu ES darba ņēmēju; šajā sakarībā pauž bažas, ka EGF ietekme uz MVU ir bijusi ļoti niecīga, lai gan EGF darbības joma nepārprotami ļauj to izmantot arī MVU, ja tie atbilst noteiktiem kritērijiem; pieņem zināšanai Komisijas skaidrojumu, ka attiecīgie piegādes uzņēmumu darbinieki nekad nav izslēgti ar nodomu, tomēr aicina Komisiju turpmāk pārorientēt EGF uz MVU, kas ir galvenie Eiropas ekonomikas dalībnieki, piemēram, lielāku uzmanību pievēršot 8. panta d) punkta noteikumam par to, ka nepieciešama to uzņēmumu, kuros atļauj darba ņēmējus, piegādes vai pakārtotās ražošanas uzņēmumu identifikācija, vai rīkoties atbilstoši iepriekšējiem gadījumiem, kad EGF atbalsts piešķirts MVU, sociālajiem uzņēmumiem un kooperatīviem, lai veicinātu paraugpraksi; uzsver, ka ir labāk jāņem vērā attiecība starp darba ņēmējiem no MVU un no lielajiem uzņēmumiem;
40. uzskata, ka būtu plašāk jāizmanto atkāpe no atbilstības robežvērtības, jo īpaši, lai radītu labvēlīgus apstākļus MVU; uzsver, ka pašreizējās regulas 4. panta 2. punktā paredzētais mehānisms ir svarīgs MVU, jo tas ļauj krīzes vai globalizācijas skartās ekonomikas nozares pārstrukturēt reģionālā mērogā, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi; atzīst problēmas, ar kurām nākas saskarties saskaņā ar šiem noteikumiem iesniegtajiem pieteikumiem, un aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm risināt šos traucēkļus, lai EGF būtu praktisks risinājums atlaisto darba ņēmēju atbalstam; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis plānošanas un piemērošanas posmos ievērot principu “vispirms domāt par mazākajiem uzņēmumiem”;
41. norāda, ka īpaši daudz pieteikumu ir ražošanas un būvniecības nozarēs, it sevišķi autobūves un aviācijas rūpniecībā, kur palīdzību galvenokārt saņem lieli uzņēmumi; aicina dalībvalstis, kā arī reģionālās iestādes, kurām ir ekskluzīva kompetence, no darba atlaistos MVU, kooperatīvu un sociālo uzņēmumu darbiniekus atbalstīt proaktīvi, izmantojot pašreizējās regulas 4. panta 2. punktā paredzētos elastības noteikumus, jo īpaši attiecībā uz MVU iesniegtajiem grupveida pieteikumiem, un citus instrumentus, kas veicina lielāku atbalstu un plašāku pieejamību MVU; aicina arī informēt MVU par EGF piedāvātajām iespējām; uzsver, ka šajos gadījumos mazajiem un vidējiem uzņēmumiem sniegtā palīdzība būtu jāuzskata par EGF pievienoto vērtību;
42. pauž gandarījumu par Komisijas *ex post* īstenošanas ziņojuma konstatējumu, ka pastāv pozitīva saikne starp uzņēmējdarbības veicināšanai izmantotajiem resursiem un pašnodarbinātības līmeni pasākumu darbības beigās; tomēr norāda, ka vidējais pašnodarbinātības rādītājs visos EGF pieteikumos ir zems, proti, 5 %, un ir jāizmanto pasākumi ar mērķi sekmēt uzņēmējdarbību, piemēram, uzņēmējdarbības sākšanas dotācijas un citus stimulus; uzsver, ka šajā sakarībā ir svarīga mūžizglītība, darbaudzināšana un vienādranga tīkli; uzskata, ka var uzlabot EGF izlietojumu (atsevišķi vai kopā ar citiem fondiem, piemēram, ESI fondiem), lai atbalstītu uzņēmējdarbību un jaunu uzņēmumu izveidi, tomēr uzsver, ka uzņēmējdarbības atbalstam būtu jābalstās uz ilgtspējīgiem uzņēmējdarbības plāniem; aicina dalībvalstis uzsvērt sieviešu un meiteņu iekļaušanu uzņēmējdarbības programmās;
43. atzinīgi vērtē vairāku dalībvalstu centienus vairāk izmantot pasākumus, kas paredzēti uzņēmējdarbības un sociālās ekonomikas atbalstam, uzņēmējdarbības sākšanas dotāciju veidā, kā arī pasākumus, kuri paredzēti uzņēmējdarbības un sociālo kooperatīvu popularizēšanai, un pakalpojumus jauniem uzņēmējiem;

Datu prasības

44. uzskata: ņemot vērā to, cik daudzi faktori rada sarežģījumus, piemēram, iespējamā datu noklusēšana, reģionu un valstu specifika, atšķirīgi makro- un mikroekonomikas apstākļi, maza lieluma paraugi un daži nepieciešami pieņēmumi, Komisijas metodiskajai pieejai ir jābūt stingrai un pārredzamai un tai jāveic pasākumi, lai novērstu trūkumus, kas apgrūtina šīs pieejas izmantošanu;
45. uzsver Revīzijas palātas ziņojumā pausto secinājumu, ka dažas dalībvalstis nav noteikušas kvantitatīvus reintegrācijas mērķus un ka, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, nevar izvērtēt to, cik lielā mērā īstenotie pasākumi ir nodrošinājuši darba ņēmējiem iespējas atgūt darbu; pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, ka EGF regula neietver kvantitatīvus reintegrācijas mērķus un ka dažādos EGF pasākumus var novērtēt ar citiem līdzekļiem; tāpēc iesaka dalībvalstīm noteikt kvantitatīvus reintegrācijas mērķus un EGF pasākumus sistemātiski nošķirt no ESF un citiem valsts pasākumiem, kas paredzēti tieši darba ņēmējiem, kurus skārusi darbinieku masveida atlaišana no darba; turklāt aicina Komisiju sniegt informāciju par tā darba veidu un kvalitāti, kuru atraduši darba tirgū reintegrētie cilvēki, un par vidēja termiņa tendencēm attiecībā uz integrācijas rādītājiem, kas sasniegti ar EGF intervencēm; dalībvalstīm būtu arī jānodala divi galvenie EGF pasākumu veidi, t. i., aktīvi darba tirgus pasākumi un ienākumu atbalsta izmaksa darba ņēmējiem, un tām būtu jāsniedz sīkāka informācija par pasākumiem, kurus izmantojuši atsevišķi dalībnieki, jo tas ļautu precīzāk veikt dažādu pasākumu izmaksu un ieguvumu analīzi; aicina Komisiju arī sniegt informāciju par Komisijas līmenī neapstiprinātajiem EGF pieteikumiem un šādu lēmumu iemesliem;
46. atgādina dalībvalstīm, ka dati par reintegrācijas īpatsvaru tām ir jāsniedz 12 mēnešu laikā pēc pasākumu īstenošanas, lai garantētu nepieciešamo EGF efektivitātes un lietderības uzraudzību;
47. uzsver, ka valstu līmenī ir jāoptimizē revīzijas procedūras, lai nodrošinātu saskaņotību un efektivitāti un izvairītos no liekas atkārtotības starp struktūrām, kas veic kontroli atšķirīgos līmeņos;
48. iesaka nostiprināt valsts kontaktpersonas un reģionālo vai vietējo īstenošanas partneru savstarpējo informācijas plūsmu un veiktos atbalsta pasākumus;
49. iesaka regulārāk īstenot salīdzinošu izvērtēšanu, starpvalstu pieredzes apmaiņu vai jaunus EGF pieteikumus piesaistīt iepriekšējiem EGF pieteikumiem, un tā nodrošināt labas prakses un īstenošanas pieredzes apmaiņu; tāpēc iesaka izveidot paraugprakses platformu, kas būtu viegli pieejama un ļautu labāk apmainīties ar integrētiem risinājumiem;
50. ņem vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta paustās bažas attiecībā uz metodiku EGF sniegtā labuma aprēķināšanai; uzsver, ka izpildes rādītājiem ir jāpiemēro papildu prasības;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis saglabāt pašreizējā EGF regulā iekļautos noteikumus par pabalstu aprūpētājiem; šajā sakarībā aicina dalībvalstis izstrādāt elastīgus darba un apmācības pasākumus un tos pēc iespējas īstenot vietējo kopienu līmenī, jo daudzām atlaistajām darba ņēmējām var būt mazāka ģeogrāfiskā mobilitāte ģimenes pienākumu dēļ;
52. aicina reģionālās un vietējās kompetentās iestādes, sociālos partnerus un pilsoniskās

sabiedrības organizācijas koordinēt pasākumus starp darba tirgus dalībniekiem, lai turpmāko atlaišanu gadījumā nodrošinātu labāku piekļuvi EGF finansiālajai palīdzībai; turklāt aicina sociālos partnerus vairāk piedalīties fonda uzraudzības un novērtēšanas darbībās un jo īpaši iedrošināt ieinteresēto sieviešu pārstāves, lai nodrošinātu lielāku uzmanību dzimumu līdztiesības aspektiem;

53. aicina Komisiju apsvērt iespēju deleģēt regulas 20. pantā paredzēto EGF novērtēšanu *Eurofound*; uzskata, ka, īstenojot šādu priekšlikumu, Komisija varētu piešķirt *Eurofound* nepieciešamos finanšu līdzekļus, kas atbilstu pašreizējiem EGF novērtējuma iepirkuma izdevumiem un cilvēkresursu izmaksām; turklāt, tā kā galvenais šķērslis labākiem novērtējumiem ir pienācīgu datu trūkums, Komisija varētu izvirzīt dalībvalstīm prasību iesniegt *Eurofound* šādus datus;

o

o o

54. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.